

Moeten alle dakconstructies vliegvuurbestendig zijn?

Het antwoord is neen. Als daken verder dan 15 meter van de perceelgrens liggen én geen voor personen bestemde vloer hebben hoger dan 5 meter, hoeft de dakconstructie niet vliegvuurbestendig te zijn.

Daken die geen voor personen bestemde vloer hebben hoger dan 5 meter en binnen 15 meter van de perceelgrens gesitueerd zijn, dienen voor het gedeelte dat binnen 15 meter van de perceelgrens ligt vliegvuurbestendig te zijn.

In het geval van bitumen dakbanen wordt vliegvuurbestendigheid van dakconstructies bereikt door een additief aan de bitumen toe te voegen. Bij kunststof dakbanen (PVC, FPO en EPDM dakbanen) is in zijn algemeenheid toepassing van een glasvlies van minimaal 60 gram/m² (volgens NEN 6063) noodzakelijk om vliegvuurbestendigheid te realiseren. Dit glasvlies kan als inlage in de dakbanen worden toegepast, als scheidingslaag tussen dakbedekking en isolatie, maar kan natuurlijk ook bestaan uit de cachering van de isolatie.

In geval van PVC dakbanen wordt vaak een polyestervlies als chemische scheidingslaag aangebracht. Polyestervlies verwerkt immers vele malen eenvoudiger

en sneller dan glasvlies. Echter, PVC dakbanen op naakt EPS met een polyester scheidingsvlies is een combinatie die hoogstwaarschijnlijk niet vliegvuurbestendig is.

De bepaling of een dak niet brandgevaarlijk is volgens NEN6063, gaat over de gehele dakconstructie. Dus inclusief onderconstructie, dampremmende laag, isolatie en dakbedekkingssysteem. Hieruit volgt meteen dat de opmerking "Deze dakbedekking is wel of niet vliegvuurbestendig", niet juist is. Het gaat er immers niet om of een dakbedekking vliegvuurbestendig is, het gaat erom of een dakconstructie vliegvuurbestendig is. Daarbij wordt opgemerkt dat aan de dakbedekking wel het zwaarste gewicht in de vliegvuurtesten wordt toegekend. Velen hebben de test weleens gezien: een vuurkorfje opgesteld op een hellend model van een 'standaard' dakconstructie.

In Nederland wordt een standaard dakconstructie getest. Een dakconstructie waarvan aangenomen wordt dat het de meest risicovolle dakconstructie is. Het 'standaard dak' voor de testopstelling bestaat uit een onderconstructie van geprofileerd stalen dakplaten, ongecacheerd geëxpandeerd polystyreen EPS 100, dik 100 mm, een scheidingslaag van glasvlies (100 gram/m²) en een dakbedekkingssysteem. Voldoet de testopstelling, dan wordt van elke combinatie van het geteste dakbedekkingssysteem met elke andere isolatie aangenomen dat deze voldoet.

Geballaste dakbedekkingssystemen met minimaal 40 mm grind of met tegels worden niet getest. Hiervan wordt zonder

testen aangenomen dat ze voldoen. Het blijkt in de praktijk noodzakelijk om bij elke dakbedekkingssystemenconstructie die u aanbiedt na te gaan of deze niet brandgevaarlijk is volgens NEN 6063. In de kwaliteitsverklaringen van de leverancier van het dakbedekkingssysteem moet terug te vinden zijn of de constructie die u aanbiedt getest is en voldoet, of onder welke voorwaarden de constructie voldoet. U zoekt in de kwaliteitsverklaring naar de tabel met toepassingsmogelijkheden voor het dakbedekkingssysteem of de door u aangeboden dakbedekkingssystemenconstructie genoemd wordt en welke eventuele aanvullende voorwaarden er worden gesteld. Ook als u keurig voldoet aan hetgeen in het bestek is gevraagd. Het feit dat een dakbedekkingssystemenconstructie aannemelijk en schijnbaar foutloos in een bestek omschreven is, is geen garantie dat deze ook aan de eisen van het bouwbesluit voldoet.

U zult de consequenties kunnen raden: als u bijvoorbeeld achteraf een glasvlies onder een reeds aangebrachte PVC dakbedekking moet aanbrengen, is dat niet eenvoudig. En de hieruit voortvloeiende kosten zullen vast niet op de bestekschrijver, uw opdrachtgever of de leverancier te verhalen zijn. ■